

[Ebba Strange]

På det tidspunkt havde debatten i Danmark løbet i et par måneder. Den 27. august havde Danmarks Radios udsendelse Orientering således et indslag, der bl.a. byggede på samtaler med en forsvarsadvokat fra Beograd, der har været forsvarer for folk, der har skjult sig i landet for at undgå militærtjeneste, samt med en repræsentant for antikrigscentret i Beograd, der bl.a. har hjulpet militærnægtere med at flygte ud af landet, samt med journalister fra oppositionspressen.

Samstemmende var vidnesbyrdene udtryk for, at man ikke havde nogen sikker viden om, hvad der ville ske med militærnægtere, der blev sendt tilbage, men at det mest sandsynlige ville være, at de først ville blive sat til at aftjene deres værnepligt og derefter stillet for retten.

Den 31. august stillede Retsudvalget de første spørgsmål om sagen til indenrigsministeren. Der er senere stillet en lang række spørgsmål; der ligger også stadig en lang række ubesvarede spørgsmål. Det eneste beroligende i de svar, der blev afgivet dengang, var, at sagerne ikke som først antaget af flere ville blive afgjort efter åbenbart grundløs-proceduren, men at de ville få en normal asylsagsbehandling, og denne sagsbehandling er så nu i gang.

Den 16. november stadfæstede Flygtningenevnet Direktoratet for Udlændinges afslag i tre sager. Det vil sige, at det igennem disse afgørelser er godtgjort, at Danmark ikke giver asyl til personer, blot fordi de nægter at gøre tjeneste i den serbiske hær. Det vil sige, at vi kan forvente dem hjemsendt, medmindre der er andre grunde til, at de kan få asyl, eller medmindre regeringen og Folketinget træffer en anden beslutning, nemlig en beslutning om at give dem midlertidig opholdstilladelse, med det argument, at vi ikke ønsker at give den støtte til den serbiske hær og dermed det slag i ansigtet på den serbiske antikrigsbewægelse, som en udsendelse ville være udtryk for.

Ministeren har nu haft god tid til at overveje sagen og drøfte den i regeringen bl.a. med udenrigsministeren, til hvem der også ligger en lang række ubesvarede spørgsmål i Udenrigsudvalget, så jeg afventer spændt, hvad man er nået frem til.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt kvittere over for SF for, at vi får

lejlighed til at drøfte dette meget vigtige spørgsmål her i folketingsalen. Jeg tror, det er en god mulighed for, at vi kan diskutere disse her ting i sammenhæng og ikke, sådan som det så ofte sker i pressen, meget isoleret ud fra nogle enkeltstager og ofte på baggrund af ikke særlig korrekte oplysninger. Derfor vil jeg sige tak til fru Ebba Strange for, at vi får denne lejlighed til at diskutere en række af de dilemmaer, som også er i denne sag, så åbent som overhovedet muligt.

Når jeg godt vil tage udgangspunkt i en række af de mere fragmentariske oplysninger, der gives i pressen, så er det lidt på baggrund af en række af de opfordringer, jeg har fået: Bøj udlændingeloven! har man sagt. Giv kollektivt asyl til alle 2.600! Gør militærunddragelse til et automatisk asylgrundlag! Tøm Serbien for våbenføre mænd! Blæs på principperne om, at ansøgere skal behandles og vurderes individuelt og konkret! Lav en særlov for serbere, ligesom man i sin tid gjorde det for de statsløse palæstinensere! Forvrid reglerne om humanitær opholdstilladelse, så ingen sendes tilbage! Eller som der også har været en del der har sagt: Find dog på et eller andet!

De mange opfordringer fra de sidste uger om enten at fortolke sig eller lovgive sig ud af dilemmaet om de serbiske militærnægtere har, som det er fremgået bare af dette lille udvalg af udsagn, været forskellige; de har også været indbyrdes modstridende. Realismen ufortalt bygger de alligevel på vores fælles afsky for udviklingen i det tidligere Jugoslavien. For nogles vedkommende bygger de også på opbakning til militærnægtelse som princip. Jeg har kort sagt ikke nogen grund til at beklikke de meget sympatiske motiver, der ligger bag opfordringerne.

I betragtning af de mange dilemmaer, og hvor mange afvejninger vi her i Folketinget sammen skal foretage i flygtningepolitikken i de kommende år, vil jeg godt opfordre til lidt gensidighed på dette felt.

Jeg vil opfordre til, at vi – og med vi mener jeg alle parter – også når vi er uenige, afstår fra negativ motivfortolkning, at vi afstår fra beklikning af den humanistiske helhjertethed hos hinanden og afstår fra overfladiske og manipulerende historiske paralleller, som ikke hører hjemme i virkelighedens verden.